

UMEC- WUCT
WORLD UNION OF CATHOLIC TEACHERS
UNION MONDIALE DES ENSEIGNANTS CATHOLIQUES
UNION MUNDIAL DE EDUCADORES CATOLICOS



COUNCIL- CONSEIL – CONSEJO - UMEC-WUCT 2019
15 – 17 of November 2019 in BRUSSELS- BRUXELLES (Belgium)

EDUCATION:

PATHS OF FREEDOM/PATHS OF VIOLENCE
CHEMINS DE LIBERTE'/CHEMINS DE VIOLENCE
CAMINOS DE LIBERTAD/CAMINOS DE VIOLENCIA

INSTRUMENTUM LABORIS

REFLEXION SUR LE THEME DU CONSEIL

To reflect on the Council theme

PARA REFLEXIONAR SOBRE EL TEMA DEL CONSEJO

Om te reflecteren over het thema van de Raad

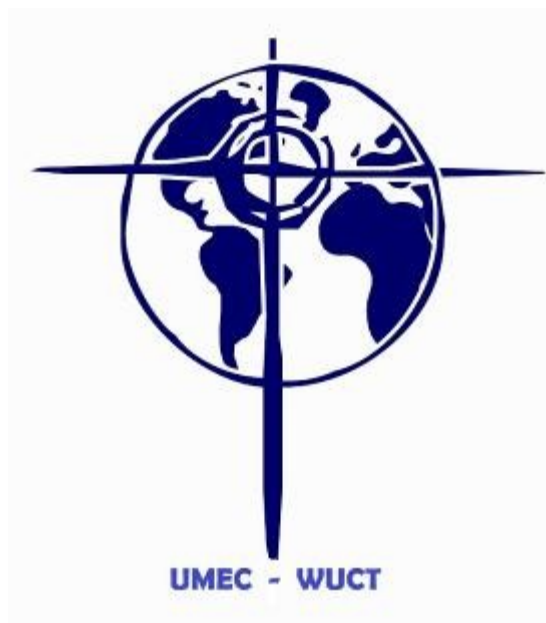
DE REFLECTAT PE TEMA CONSILIULUI

Über das Thema des Rates nachzudenken

PER RIFLETTERE SUL TEMA DEL CONSIGLIO

September 2019

Recognized by the Holy See as an international Catholic organization, UMEC-WUCT is a member of the OIC Conference.
As an NGO, it has consultative status with the Council of Europe, Ecosoc, Unesco and Unicef



**Recognized by the Holy See as an international Catholic organization, UMEC-WUCT is a member of the OIC Conference.
As an NGO, it has consultative status with the Council of Europe, Ecosoc, Unesco and Unicef.**

President: Guy Bourdeaud'hui - bourdeaudhui@telenet.be - tel. 0032 33840525 Sinjorendreef 40, 2980 Zoersel - Belgium
Ecclesiastical Assistant: Mgr. Vincent Dollman, Archeveque de Cambrai– secretariat.monseigneur@nordnet.fr +33 327813496
Secretary-General: Giovanni Perrone - g.perrone1@alice.it – tel. +39 3286298436
Treasurer: John Lydon - john.lydon@stmarys.ac.uk - tel. + 44 7736 621367

Address: Clivo Monte del Gallo, 48 – 00165 Roma

Tel. +39 06634651 - fax. +39 0639375903 - e-mail: umec@org.va – umec.wuct@gmail.com

<http://wuct-umec.blogspot.com>

INSTRUMENTUM LABORIS

Nous avons préparé un itinéraire de discussion et de réflexion sur le sujet du prochain Conseil. C'est un simple "outil de travail" que vous pouvez utiliser et enrichir personnellement ou (mieux) en groupes avec des collègues de l'école ou du territoire où vous travaillez. Vous pouvez diffuser le dossier parmi les personnes intéressées par le sujet.

Les différents documents, qui nous parviendront, seront publiés sur notre blog et pourraient faire partie du dossier qui contiendra toute la documentation du Conseil (à publier ultérieurement.).

Svp, dans le même temps, veuillez résumer vos pensées en une ou deux pages que nous souhaitons publier (si nous les recevons à temps !) au début du Conseil. Veuillez envoyer ces documents (éventuellement d'ici octobre) traduits en plusieurs langues (notamment l'anglais et le français) afin de faciliter la lecture et la compréhension.

Nous remercions ceux qui ont collaboré à la préparation et à la traduction du dossier (le texte original est en italien).

En particulier, Emmanuel Banywesize, Italo Bassotto, Jean-Marc Mitangala, Adrian Podar, Hector Rigaldo.

Nous vous souhaitons un bon travail. Nous vous attendons à Bruxelles.



We have prepared an itinerary for discussion and reflection on the subject of the next Council. It is a simple "work tool" that you can use and enrich personally or (better) in groups with colleagues in the school or the place where you work. You can spread the dossier among the people interested in the topic.

The various documents that will reach are going to be published on our blog and could be part of the dossier that will contain all the documentation of the Council. They will be published after the Council.

At the same time, please summarize your thoughts in one or two pages that (if received in time!) we wish to distribute at the beginning of the Council. Please send these documents (possibly by October) translated into several languages (in particular English and French) in order to facilitate reading and understanding.

We thank those who have collaborated in the preparation and translation of the dossier (the original text is in Italian).

Particularly, Emmanuel Banywesize, Italo Bassotto, Jean Marc Mitangala, Adrian Podar, Hector Rigaldo.

We wish you all good work! We are looking forward to seeing you in Brussels.

Hemos preparado un itinerario para el debate y la reflexión sobre el tema del próximo Consejo. Es una simple "herramienta de trabajo" que puede usar y enriquecer personalmente o (mejor) en grupos con colegas en la escuela o el territorio donde trabaja. Puede difundir el dossier entre las personas interesadas en el tema.

Los diversos documentos que nos llegarán se publicarán en nuestro blog y podrían formar parte del expediente que contendrá toda la documentación del Consejo (que se publicará posteriormente al Consejo).

Al mismo tiempo, resume sus pensamientos en una o dos páginas que (si se reciben a tiempo!) deseamos distribuir al comienzo del Consejo. Envíe estos documentos (posiblemente en octubre) traducidos a varios idiomas (en particular, inglés y francés) para facilitar la lectura y la comprensión.

Agradecemos a quienes han colaborado en la preparación y traducción del dossier (el texto original está en italiano).

En particular, Emmanuel Banywesize, Italo Bassotto, Jean Marc Mitangala, Adrian Podar, Hector Rigaldo.

Les deseamos a todos buen trabajo. Te esperamos en Bruselas.

Abbiamo preparato un itinerario di discussione e riflessione su tema del prossimo Consiglio. E' un semplice "strumento di lavoro" che potrete utilizzare e arricchire personalmente o (meglio) in gruppo coi colleghi della scuola o del territorio ove operate. Potrete diffondere il dossier tra le persone interessate all'argomento.

I vari documenti che ci perverranno saranno pubblicati nel nostro blog e potrebbero far parte del dossier che conterrà tutta la documentazione del Consiglio (da pubblicare successivamente al Consiglio).

Nel contempo, vi preghiamo di riassumere le vostre riflessioni in una o due pagine che (se perverranno per tempo !) desideriamo distribuire all'inizio del Consiglio. Vi preghiamo di volere inviare tali documenti (possibilmente entro ottobre) tradotti in più lingue (in particolare in inglese e francese) in maniera da facilitare la lettura e la comprensione.

Ringraziamo coloro che hanno collaborato alla preparazione e traduzione del dossier (il testo originale è in italiano).

In particolare, Emmanuel Banywesize, Italo Bassotto, Jean Marc Mitangala, Adrian Podar, Hector Rigaldo.

Auguriamo a tutti buon lavoro. Vi attendiamo a Bruxelles.

Om de volgende 'Conseil' voor te bereiden hebben we enkele ideeën genoteerd voor reflexie en mogelijke discussie. Ze zijn bedoeld als een hulpmiddel dat u kan gebruiken ter persoonlijke overweging of zelfs in een gespreksgroep(je) op de plaats waar u fungeert. U mag deze tekst gerust aan geïnteresseerde collega's doorgeven.

Al uw documenten die ons worden bezorgd, zullen worden gepubliceerd op onze blog en zullen deel uitmaken van een dossier dat ook aanvullende info zal bevatten van onze 'Conseil'. Het wordt later gepubliceerd.

Mocht u enkele van uw ideeën kunnen resumeren (max. 1 tot 2 pagina's), dan kunnen we dit -als u het ons tijdig bezorgt- al uitdelen op onze 'Conseil' in november. In dit geval, graag uw tekst in zo veel mogelijk talen vertaald (zeker in 't Frans en/of Engels) voor een gemakkelijke lezing en beter onderling begrip.

Wij danken nu al degenen die meewerkten aan de voorbereiding en vertaling van het 'dossier' (de originele tekst is in het Italiaans), vnl. Emmanuel Banywesize, Italo Bassotto, Jean-Marc Mitangala, Adrian Podar, Hector Rigaldo.

Wij wensen u enkele vruchtbare ideeën toe en zullen u graag ontmoeten te Brussel!

+ V. Dollmann, G. Bourdeaud'hui, J. Lydon, G. Perrone



**EDUCATING IN A WORLD THAT IS CHANGING.
AVOIDING PATHS OF VIOLENCE, OPENING PATHS OF FREEDOM**



Each educational action is rooted in a vision of life and embodied in everyday life. Values, actions, relationships, perspectives on the world and beliefs materialize in various ways to achieve certain goals, so that everyone can develop their potential and fully achieve self-realization. Education is a road travelled on certain paths that allow learners, guided and accompanied by the educator, to live experiences, to acquire knowledge and skills, to test themselves, to reflect, to conceive and to experiment with personal or collective projects. It is a journey that questions and challenges, considering the multiple changes and violence that characterize the world today. Education is a journey that is made with others. Moreover, each one's project is confronted to that of the others, it is enriched and reconsidered; it is improved in relation with other social or educational projects.

What visions of life and education, of the person and of humanity guide us or should be the base of different paths, projects, choices, styles of teaching, relationships, solidarity, responsibility and evaluations in a world marked by crises and multiple changes?

Knowledge, organizational choices and rhythms are not "lifeless". Therefore, educational paths can be paths of freedom or violence, paths that have meaning or paths without a purpose, paths that strengthen the potentialities and dignity of each person or paths that slow down, humiliate and lower them, paths adapted to the pace of each or approved paths, paths that develop autonomy, solidarity and responsibility or paths that promote passivity and "cultural inappetence", paths where freedom is lived or paths where violence is practiced, paths that open new horizons or paths of reference and closure, paths of courage or fear, avenues of research, confrontation and reflexivity or arrogance, domination or liberation and valorization, ways of rejection or welcome and contribution to the concrete realization of what Pope Francis calls "humanism of fraternity".

Let us look inside the educational institutions where we operate, with courage and loyalty; let us explore styles and knowledge, projects and relationships in order to unmask the forms of violence that persist and hinder the realization of solidarity and responsible humanism for a shared world, in diversity, but also to reveal the theoretical and practical possibilities of the paths of freedom. It will be a question of communicating and exchanging experiences, taking into account our Christian and Catholic identity, which makes it possible to avoid any temptation to travel along paths of oppression and violence. In a nutshell, it will be about exploring and (re)thinking our way of being (always) model educators for others, Christian educators working in today's complex reality and in the many places and varied where we teach; to be reliable witnesses in schools, among youngsters and in the world.

**ÉDUIQUER DANS UN MONDE QUI CHANGE.
LUTTER CONTRE LES VIOLENCES, OUVRIR LES CHEMINS DE LA LIBERTÉ**

Chaque action éducative est enracinée dans une vision de la vie et incarnée dans la vie quotidienne. Valeurs, actions, relations, vision du monde et croyances se matérialisent dans des chemins à suivre pour atteindre certains objectifs, afin que chacun puisse développer ses potentialités et se réaliser pleinement.

L'éducation est un chemin parcouru sur certains chemins qui permettent aux apprenants, orientés et accompagnés par l'éducateur, de vivre des expériences, d'acquérir des connaissances et des compétences, de se mettre à l'épreuve, de réfléchir, de concevoir et d'expérimenter des projets personnels ou collectifs. C'est un voyage qui questionne et défie, au regard des changements multiples et des violences qui caractérisent le monde d'aujourd'hui. L'éducation est un voyage qui se fait avec d'autres. Au demeurant, le projet de chacun est confronté à celui des autres, s'enrichit, se revisite, se perfectionne en relation avec d'autres projets d'éducation ou de société.

Quelles visions de la vie et de l'éducation, de l'homme et de l'humanité guident ou devraient fonder les différents chemins, projets, choix, styles d'enseignement, de relations, de solidarité, de responsabilité et d'évaluations dans le monde marqué par des crises et des changements multiples ?

Connaissances, choix organisationnels et rythmes ne sont pas "sans âme". Par conséquent, les chemins éducatifs peuvent être des chemins de liberté ou de violence, des chemins qui ont un sens ou des chemins sans but, des chemins qui renforcent les potentialités et la dignité de chaque personne ou des chemins qui les

freinent, les humilient et les rabaissent, des chemins adaptés au rythme de chacun ou des sentiers approuvés, des chemins qui développent l'autonomie, la solidarité et la responsabilité ou des chemins qui favorisent la passivité et "l'inappétence culturelle", des chemins où la liberté est vécue ou des chemins où la violence est pratiquée, des chemins qui ouvrent de nouveaux horizons ou des chemins de référence et de fermeture, des chemins de courage ou de peur, voies de recherche, confrontation et réflexivité ou voies d'arrogance, de domination ou de libération et de valorisation, voies de rejet ou d'accueil et de contribution à la réalisation concrète de ce que le Pape François appelle « humanisme solidaire ».

Regardons à l'intérieur des établissements d'enseignement où nous exerçons nos activités, avec courage et loyauté, explorons les postures, les styles et les connaissances, les projets et les relations afin de dénicher les formes de violences qui persistent et freinent la concrétisation de l'humanisme solidaire et responsable pour un monde vécu en partage, dans la diversité, mais aussi de révéler les possibilités théoriques et pratiques des chemins de liberté. Il s'agira de communiquer et d'échanger les expériences, en tenant compte de notre identité chrétienne et catholique, qui permettent d'éviter toute tentation de voyager sur des chemins d'oppression et de violence.

En somme, il s'agira d'explorer et de (re)penser notre manière d'être (toujours) des éducateurs modèles pour les autres, des éducateurs chrétiens travaillant dans la réalité complexe d'aujourd'hui et dans les lieux nombreux et variés où nous enseignons ; d'être des témoins fiables dans les écoles, auprès des jeunes et dans le monde.

EDUCAR EN UN MUNDO QUE CAMBIA. LUCHAR CONTRA LA VIOLENCIA, ABRIR LOS CAMINOS DE LA LIBERTAD

Cada acción educativa está arraigada en una visión de la vida y encarnada en la vida cotidiana. Los valores, las acciones, las relaciones, las visiones del mundo y las creencias se materializan en formas de lograr ciertos objetivos, de modo que todos puedan desarrollar su potencial y realizarse plenamente. La educación es un camino recorrido por ciertos caminos que permiten a los alumnos, guiados y acompañados por el educador, vivir experiencias, adquirir conocimientos y habilidades, probarse a sí mismos, reflexionar, concebir. Y experimentar con proyectos personales o colectivos. Es un viaje que cuestiona y desafía, considerando los múltiples cambios y la violencia que caracterizan al mundo actual. La educación es un viaje que se hace con los demás. Además, el proyecto de cada uno se enfrenta al de los demás, enriquece, revisa, mejora en relación con otros proyectos de educación o sociedad.

¿Qué visiones de la vida y la educación, del hombre y de la humanidad guían o deberían basar los diferentes caminos, proyectos, elecciones, estilos de enseñanza, relaciones, solidaridad, responsabilidad y evaluaciones en ¿El mundo marcado por crisis y múltiples cambios?

El conocimiento, las elecciones organizativas y los ritmos no son "desalmados". Por lo tanto, los caminos educativos pueden ser caminos de libertad o violencia, caminos que tienen un significado o caminos sin propósito, caminos que fortalecen las potencialidades y la dignidad de cada persona o caminos que frenan, humillan y humillan. Los baja, los caminos adaptados al ritmo de cada uno o los caminos aprobados, caminos que desarrollan autonomía, solidaridad y responsabilidad o caminos que promueven la pasividad y la "falta de poder cultural", caminos donde se vive la libertad. o caminos donde se practica la violencia, caminos que abren nuevos horizontes o caminos de referencia y cierre, caminos de coraje o miedo, vías de investigación, confrontación y reflexividad o arrogancia, dominación o dominación. Liberación y valorización, formas de rechazo o acogida y contribución a la realización concreta de lo que el Papa Francisco llama "humanismo solidaire".

Echemos un vistazo al interior de las instituciones educativas donde operamos, con coraje y lealtad, exploremos posturas, estilos y conocimientos, proyectos y relaciones con el fin de descubrir las formas de violencia que persisten y dificultan la realización de Solidaridad y humanismo responsable por un mundo compartido, en la diversidad, pero también para revelar las posibilidades teóricas y prácticas de los caminos de la libertad. Se tratará de comunicar e intercambiar experiencias, teniendo en cuenta nuestra identidad cristiana y católica, lo que permitirá evitar cualquier tentación de viajar por caminos de opresión y violencia. En resumen, se tratará de explorar y (re) pensar nuestra forma de ser (siempre) modelos de educadores para los demás, educadores cristianos que trabajan en la compleja realidad de hoy y en los muchos lugares y variada donde enseñamos; Ser testigos confiables en las escuelas, los jóvenes y el mundo.

EDUCARE IN UN MONDO CHE CAMBIA

Evitare sentieri di violenza, aprire sentieri di libertà

Ogni evento educativo è radicato in una visione della vita e incarnata nel quotidiano. Valori, azioni, relazioni, visioni del mondo si concretizzano in sentieri da percorrere per raggiungere determinate mete, al fine di permettere a ciascuna persona di sviluppare i talenti personali e realizzarsi pienamente.

L'educazione è un cammino che si percorre su determinati sentieri, i quali permettono all'allievo, orientato e accompagnato dall'educatore, di vivere delle esperienze, di conquistare conoscenze e competenze, di mettersi alla prova, di riflettere, di progettare e sperimentare dei progetti personali e comunitari. E' un cammino che interroga e sfida, di fronte ai molteplici cambiamenti e delle violenze che caratterizzano il mondo odierno. L'educazione, infatti, è un cammino che si realizza con gli altri: il progetto di ogni persona si confronta con quello altrui, si arricchisce, si rivisita, si affina, in costante rapporto con i progetti educativi degli altri e della società.

Quali visioni della vita e dell'educazione, dell'uomo e dell'umanità del mondo orientano, o dovrebbero orientare, i vari percorsi, i progetti, le scelte, gli stili di insegnamento, le relazioni, la solidarietà, la responsabilità, le valutazioni in contesto caratterizzato da crisi e da molteplici mutazioni?

Gli stessi saperi, le scelte organizzative, i ritmi non sono "senz'anima". I sentieri educativi (che percorriamo, o facciamo percorrere, ogni giorno) possono essere sentieri di libertà o sentieri di violenza; sentieri che hanno senso o sentieri casuali e privi di meta; sentieri che esaltano la dignità di ogni persona o sentieri che la umiliano e svisiscono; sentieri a misura del passo di ciascuno o sentieri omologati; sentieri che sviluppano responsabilità e autonomia o sentieri che favoriscono passività e "inappetenza culturale"; sentieri ove la pace e la libertà sono cercate e vissute o sentieri ove si pratica la violenza; sentieri che aprono nuovi orizzonti o sentieri di autoreferenza e chiusura; sentieri di coraggio o di paura; strade di ricerca, di confronto e di riflessività o percorsi di arroganza, di colonizzazione o di liberazione e valorizzazione; sentieri di rifiuto o di accoglienza per favorire la concreta realizzazione di ciò che Papa Francesco chiama "umanesimo solidale".

Guardiamo dentro le istituzioni scolastiche ove operiamo, con coraggio e con lealtà. Esploriamo stili e saperi, progetti e relazioni al fine di comprendere quali sono le caratteristiche di un sentiero di libertà, al fine di scoprire e snidare le varie forme di violenza che persistono e frenano o ostacolano la concretizzazione dell'umanesimo solidale e responsabile per una società vissuta in spirito di condivisione, nella diversità, ma anche di scoprire e valorizzare le possibilità teoriche e pratiche dei sentieri di pace e di libertà. Si tratta di comunicare e scambiare le esperienze, tenendo conto della nostra identità cristiana, che permette di evitare ogni tentazione volta a percorrere (e fare percorrere) le vie dell'oppressione e della violenza, le vie dell'ignavia o del coraggio.

Insomma, si tratta di esplorare e di (ri)pensare il nostro modo di essere (sempre e ovunque) educatori esemplari, educatori cristiani capaci di operare nella complessa realtà odierna e nei vari ambienti dove insegniamo: testimoni credibili nelle scuole e nel mondo.



OPVOEDEN IN EEN VERANDERENDE WERELD STRIJDEN TEGEN GEWELD, WEGEN NAAR VRIJHEID OPENEN

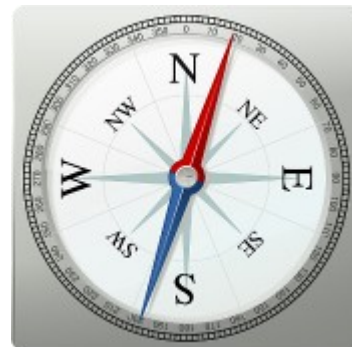
Elke opvoedkundige actie is geworteld in een levensvisie en is toepasselijk in het dagelijks leven. Waarden, acties, relaties, wereldvisie en vormen van geloof worden gematerialiseerd als te volgen weg om bepaalde objectieven te bereiken dit met de bedoeling dat iedereen zijn mogelijkheden kan ontwikkelen en zich ten volle kan realiseren. Opvoeding is een weg uit diverse wegen die wordt doorlopen en die zorgt dat de 'lerenden', geleid en georiënteerd door leraars, ondervinding kan opdoen, kennis en competenties kan verwerven. Zij worden op de proef gesteld, moeten nadenken, ontwerpen, en experimenteren met persoonlijke of collectieve projecten.

Het is een levensreis die bevraagt en uitdaagt met veel afwisseling en zelfs geweld die de wereld van vandaag karakteriseren. Opvoeding is een reis die men met anderen aflegt. Bovendien wordt ieders project geconfronteerd met dat van de andere. Het project wordt rijker gemaakt, opnieuw bekeken, geperfectioneerd in relatie met andere projecten uit het onderwijs of de maatschappij. Welke visies op het leven en de opvoeding van de mens en de mensheid leiden ons of zouden de basis moeten zijn voor die verschillende wegen, projecten, keuzes, onderwijsstijlen, relaties, solidariteit, verantwoordelijkheid en evaluaties in een wereld getekend door crisissen en veelvuldige veranderingen?

Kennis, organisatorische keuzes en ritmes zijn niet 'zielloos'. Dus kunnen de opvoedkundige wegen pistes zijn van vrijheid of geweld, wegen die een zin hebben of wegen zonder doel, wegen die de mogelijkheden en de waardigheid van de persoon versterken, of wegen die hen tegenhouden, hen vernederen en verlagen, wegen aangepast aan het ritme van iedereen of gedegen wegen, wegen die de autonomie, de solidariteit en de verantwoordelijkheid bevestigen of wegen die de passiviteit en de cultuuronverschilligheid in de hand werken, wegen waar de vrijheid effectief wordt beleefd of wegen waar geweld effectief wordt gebruikt, wegens die nieuwe horizons openen of referentiewegen of wegen van arrogantie, overheersing of vrijheid en valorisatie, wegen van afstoting of onthaal en bijdrage tot de concrete realisatie van wat Paus Franciscus een 'solidaire humanisme' noemt.

Laat ons kijken binnenin deze scholen waar wij onze activiteiten uitoefenen, met moed en loyauteit, laat ons de stijlen en kennis onderzoeken, de projecten en relaties, dit met de bedoeling de kennis te hebben van vormen van geweld die blijven bestaan en die de verwezenlijking van een solidair en verantwoord humanisme afremmen. Laat ons een wereld waar gedeeld wordt, die divers is en ook de theoretische en praktische mogelijkheden aantonen. Wij zullen dit allemaal moeten communiceren en onze ondervindingen delen, rekening houdend met onze christelijke en katholieke identiteit. Deze zullen ons toelaten elke aandrang te vermijden om de wegen van verdrukking en geweld te gebruiken.

Tenslotte zullen we onze manier van zijn moeten ontdekken en opnieuw bekijken. We zullen moeten trachten een model te zijn voor anderen, christelijke opvoeders die in de complexe realiteit van vandaag werken en op vele en gevarieerde plaatsen les geven. We moeten trachten betrouwbare getuigen te zijn in de scholen en dit bij de jongeren en in de wereld.



**SENTIERS DE LIBERTÉ
ET
CHEMINS DE VIOLENCE...
QUESTIONS POUR RÉFLÉCHIR**



1* EDUCATION ET LIBERTE

C'est un de points cardinaux de la pensée moderne, le fait de considérer « l'éducation comme pratique de liberté » (De Jean Jacques Rousseau à Paul Freire), toutefois c'est juste cette « pratique qui a été déclinée dans les manières les plus diverses, et le concept de liberté a oscillé entre une conception démocratique (liberté comme libération) et une autre conception autoritaire (liberté comme soumission à des principes absolus).

Qu'en pensez-vous ? Et quelles sont les caractéristiques du concept d'éducation comme « pratique de liberté » dans le contexte actuel, mondial et dans les lieux où vous travaillez?»

1*EDUCATION AND FREEDOM

It is one of the cornerstones of modern thought, that of considering "education as a practice of freedom" (From Jacques Rousseau to Paulo Freire), yet precisely this "practice has been declined in the most diverse ways and the concept of freedom has oscillated between a democratic conception (freedom as liberation) and an authoritarian one (freedom as submission to absolute principles).

What do you think about it? And what are the characteristics of the concept of education as a "practice of freedom" in the current, global context and the place where you operate?

1. EDUCAZIONE E LIBERTA'

E' uno dei cardini del pensiero moderno, quello di considerare "l'educazione come pratica di libertà" (Da Jacques Rousseau a Paulo Freire), tuttavia proprio questa "pratica è stata declinata nei modi più diversi ed il concetto di libertà ha oscillato tra una concezione democratica (libertà come liberazione) ed una autoritaria (libertà come sottomissione a principi assoluti).

Che cosa ne pensate voi? E quali le caratteristiche del concetto di educazione come "pratica di libertà" nel contesto attuale, mondiale e del luogo ove operate?

1. EDUCACIÓN Y LIBERTAD

Es una de las piedras angulares del pensamiento moderno, la de considerar la "educación como una práctica de libertad" (de Jacques Rousseau a Paulo Freire), pero precisamente esta "práctica ha sido rechazada de las formas más diversas y el concepto de libertad ha oscilado entre una concepción democrática (libertad como liberación) y una autoritaria (libertad como sumisión a principios absolutos).

¿Qué opinas al respecto? ¿Y cuáles son las características del concepto de educación como una "práctica de libertad" en el contexto actual y global y el lugar donde opera?

1. OPVOEDING EN VRIJHEID

Het feit "opvoeding te zien als het in praktijk brengen van vrijheid" is een van de voorname punten in het moderne denken (van Jean Jacques Rousseau tot Paul Freire).

Het concept 'vrijheid' omvat juist de genoemde praktijk die op erg verschillende manieren wordt geïnterpreteerd. Het begrip vrijheid zit op de wip tussen een democratische opvatting (vrijheid als bevrijding) en een andere opvatting: vrijheid in onderdanigheid voor absolute principes.

Wat denkt u hierover ? En welke zijn nu juist de karakteristieken van het concept opvoeding als 'vrijheidsconcept' in de huidige situatie, op wereldvlak en op de plaatsen waar u werkt ?



2. CONDITIONING IN DAILY AND SCHOOL LIFE

A Catholic educator of the last century: G. Petracchi, in the 1970s, wrote a book entitled "Decondizionamento" - it is a very interesting study on how, through education, it is possible to free children and young people from all conditionings that, what was then called the "mass civilization" made the young generations slaves of the most refined forms of deprivation of authentically human liberties (the reference was to consumerism, materialism, hedonism and the exploitation of human labor, prevailing in that second industrial revolution that was advancing throughout the western world).

Certainly today the problem of an education that frees the energies and authentic values of people has partially changed those objectives: what do you think are the dangers of "new slavery" inherent in the civil life of today?

2. CONDITIONNEMENT DANS LA VIE QUOTIDIENNE ET SCOLAIRE

Un pédagogue catholique du dernier siècle : G. Petracchi, des années 70, écrivit un livre intitulé « Déconditionnement ». Il s'agit d'une étude très intéressante sur comment, à travers l'éducation, il est possible de libérer les enfants et les adolescents de tous les conditionnements comme, celle qui était alors appelée la « civilisation de masse » qui rendait les jeunes générations esclaves des formes les plus raffinées de privation de liberté authentiquement humaines (la référence allait vers le consumérisme, le matérialisme, l'hédonisme et l'exploitation dans le travail humain dominant dans cette seconde révolution industrielle qui était en train de gagner du terrain partout dans le monde occidental).

Certainement aujourd'hui le problème d'une éducation qui libère les énergies et les valeurs authentiques de personnes a changé, en partie, ces objectifs : quels sont, à votre avis, les dangers de « nouvelles formes d'esclavage » inhérentes à la vie sociale d'aujourd'hui ?

2. CONDIZIONAMENTI NELLA VITA QUOTIDIANA E SCOLASTICA

Un pedagogo cattolico del secolo scorso: G. Petracchi, negli anni '70, scrisse un libro intitolato "Decondizionamento": si tratta di uno studio molto interessante su come, attraverso l'educazione, sia possibile liberare i bambini ed i ragazzi da tutti i condizionamenti che, quella che allora era chiamata la "civiltà di massa" rendeva le giovani generazioni schiave delle più raffinate forme di privazione delle libertà autenticamente umane (il riferimento andava al consumismo, al materialismo, all'edonismo ed allo sfruttamento del lavoro umano, imperanti in quella seconda rivoluzione industriale che stava avanzando in tutto il mondo occidentale).

Certamente oggi il problema di una educazione che libera le energie ed i valori autentici delle persone ha cambiato in parte quegli obiettivi: quali sono a vostro parere i pericoli di "nuove schiavitù" insiti nella vita civile di oggi?

2. ACONDICIONAMIENTO EN LA VIDA DIARIA Y ESCOLAR

Un pedagogo católico del siglo pasado: G. Petracchi, en la década de 1970, escribió un libro titulado "Descondicionamiento": es un estudio muy interesante sobre cómo, a través de la educación, es posible liberar a niños y jóvenes de todos condicionamientos que, lo que entonces se llamaba la "civilización de masas", convirtieron a las generaciones jóvenes en esclavas de las formas más refinadas de privación de libertades auténticamente humanas (la referencia era el consumismo, el materialismo, el hedonismo y la explotación del trabajo humano, prevaleciente en esa segunda revolución industrial que avanzaba por todo el mundo occidental).

Ciertamente, hoy el problema de una educación que libera las energías y los valores auténticos de las personas ha cambiado parcialmente esos objetivos: ¿cuáles cree que son los peligros de la "nueva esclavitud" inherente a la vida civil de hoy?

2. CONDITIONERING IN HET ACTUEEL LEVEN EN HET SCHOOLLEVEN

Een katholieke pedagoog uit de vorige eeuw (jaren '70) G. Petracchi, schreef een boek over 'deconditionering'. Het is een zeer interessante studie over hoe men in het geheel van de opvoeding kinderen en adolescenten kan bevrijden van alle 'conditioneringen' zoals bv. datgene wat men vroeger 'massacivilisering' noemde en dat er in feite op neerkwam dat juist de jonge generaties onderworpen werden aan een zekere vrijheidsberoving. Het maakte van de jongere generaties dus een soort 'slaven' door deze geraffineerde vrijheidsberoving. Als referentie gold toen overdreven consumentendrang, materialisme, hedonisme en uitbuiting in het werk van mensen tijdens de tweede industriële revolutie: ze wonnen overall terrein in de westelijke wereld.

Het is een feit dat de opvoeding die energie en authentieke menselijke waarden vrijmaakt voor een deel deze objectieven heeft gewijzigd.

Welke zijn volgens u de gevaren van de nieuwe vormen van slavernij die inherent zijn aan het huidige dagelijkse leven?

3. VIOLENCE AND MASS-MEDIA

The forms of violence change with the changing societies and the human relationships that are established in them; in the contemporary world the forms of material violence have perhaps diminished, but those of psychological and moral violence have expanded, also due to the excessive and sometimes "sick" use of the technological means that favour social communication, but, at the same time, make it easier for forms of stalking, manipulation and psychological aggression to come up, especially with regard to young and weaker people.

After discussing the educational problems posed by the use of social media by minors, try to propose pedagogical solutions to their use also in schools.



3. VIOLENCES ET MASS MEDIA

Les formes de violence changent avec le changement de société et des rapports humains qui se créent en son sein. Dans le monde contemporain c'est peut-être diminué les formes de violences matérielles, mais se sont amplifiées les violences psychologiques et morales, parfois à cause de l'usage démodé et parfois « maladroit » des moyens technologiques qui favorisent la communication sociale. Mais en même temps, cela rend plus facile les formes de *Stalking*, de manipulation et d'agressions psychologiques, spécialement à l'endroit de jeunes et de personnes plus faibles.

Après avoir discuté des problèmes éducatifs posés par l'usage des médias sociaux de la part des mineurs, essayez de proposer de solutions pédagogiques à leur façon de les utiliser, et même dans le domaine scolaire.

3. VIOLENZA E MASS MEDIA

Le forme della violenza cambiano con il cambiare delle società e dei rapporti umani che in esse si instaurano; nel mondo contemporaneo sono forse diminuite le forme della violenza materiale, ma si sono ampliate quelle della violenza psicologica e morale, anche per l'uso smodato e talvolta "malato" dei mezzi tecnologici che favoriscono la comunicazione sociale, ma, nello stesso tempo, rendono più facili forme di stalking, di manipolazione e di aggressione psicologica, specie nei riguardi dei giovani e delle persone più deboli.

Dopo aver discusso dei problemi educativi posti dall'uso dei social media da parte dei minori, provate a proporre delle soluzioni pedagogiche al loro utilizzo anche in ambito scolastico.

3. VIOLENCIA Y MEDIOS DE COMUNICACIÓN

Las formas de violencia cambian con las sociedades cambiantes y las relaciones humanas que se establecen en ellas; En el mundo contemporáneo, las formas de violencia material quizás han disminuido, pero las de violencia psicológica y moral se han expandido, también debido al uso excesivo ya veces "enfermo" de los medios tecnológicos que favorecen la comunicación social, pero al mismo tiempo la hacen formas más fáciles de acecho, manipulación y agresión psicológica, especialmente con respecto a los jóvenes y las personas más débiles.

Después de discutir los problemas educativos que plantea el uso de las redes sociales por parte de menores, intente proponer soluciones pedagógicas para su uso también en las escuelas.

3. GEWELD EN MASSAMEDIA

De vormen van geweld veranderen met het wijzigen van de maatschappij en de menselijke verhoudingen die hierin ontstaan. In de huidige wereld zijn vormen van materieel geweld misschien verminderd, maar het psychologisch en moreel geweld is verhoogd, dikwijls omwille van een voorbijgestreefd en een soms 'onhandig' gebruik van technologische middelen die erop gericht zijn de sociale communicatie te bevorderen.

Tegelijk vergemakkelijkt dit de verschillende vormen van 'stalking', van manipulatie en psychologische agressie en dit vooral bij jongere en zwakkere personen.

Tracht, na overleg over de opvoedkundige problematieken voor minderjarigen via de sociale media enkele pedagogische oplossingen op hun niveau voor te stellen en te laten toepassen, zelfs tot op schoolniveau.

4* ECOLE: TENTATION DE

PARCOURS DE « VIOLENCE »

Un des problèmes plus difficiles à résoudre dans le champ éducatif, c'est la juste mesure du rapport entre autorité et liberté : cela est particulièrement vrai dans le cas de l'éducation scolaire, parce que l'école est une organisation très complexe avec ses membres. Ces membres étant très nombreux et appelés à jouer des rôles différents, ils sont souvent contraints à se donner plusieurs règles plus rigoureuses et prétendent en avoir le plus grand respect, sous peine de voir se répandre le chaos et des comportements de mauvaise éducation et violents. Ainsi, cela peut arriver que l'école vue comme sanctuaire de la responsabilité et du respect se transforme en une sorte de « prison » où est en vigueur la rigueur maximale de la part des éducateurs et l'absolue obligation d'obéissance de la part des élèves.



Dans un lieu ainsi moins accueillant, les occasions pour voir se manifester des comportements agressifs et violents sont nombreuses et avec de formes plus diversifiées. Des phénomènes d'agression entre compagnons de classe, manifestations de colère de la part de certains enseignants ou d'autres adultes qui œuvrent en contact avec les élèves, des climats de rancœur et de compétition exaspérée et sollicitée, parfois, par les parents envieux ou incapables d'éduquer leurs propres enfants... sont seulement les quelques manifestations de cette violence que, quelquefois on rencontre dans les classes.

Essayez de réfléchir sur quelles circonstances, dans votre expérience, qui ont porté les personnes et les institutions à s'acharner les uns contre les autres en ne respectant pas les plus élémentaires des règles de l'éducation qui sont la patience, le soin, l'écoute, la compréhension, l'accueil...

4. SCHOOL: TEMPTATION OF "VIOLENCE" ROUTES

One of the most difficult problems to solve in the educational field is the right measure of the relationship between authority and freedom: this is particularly true in the case of school education, because school is a very complex organization and its members, being very numerous and called to perform different roles, are often forced to give themselves very strict rules and to demand the utmost respect, on pain of chaos and the spread of rude and violent behavior.

Thus, it can happen that the sanctuary school of responsibility and respect turns into a kind of "prison" where the maximum rigour of the educators and the absolute obligation of obedience on the part of the students is in force. In such an unwelcoming place, the opportunities for the emergence of aggressive and violent behaviors are many and with the most different forms. Aggressive phenomena between school-mates, anger manifestations by some teachers or other adults who work in contact with students, rancorous climates and exasperated competition solicited, perhaps, by invisible parents or incapable of educating their children ... these are just some of the manifestations of this violence that is sometimes encountered in schools.

Try to reflect on what circumstances, in your experience, have led people and institutions to rage against each other, contravening the most elementary rules of education which are patience, care, listening, understanding, acceptance...

4. SCUOLA: TENTAZIONE DI PERCORSI DI "VIOLENZA"

Uno dei problemi più difficili da risolvere in campo educativo è la giusta misura del rapporto tra autorità e libertà: ciò è particolarmente vero nel caso della educazione scolastica, perchè la scuola è una organizzazione molto complessa e i suoi membri, essendo molto numerosi e chiamati a svolgere ruoli diversi, sono spesso costretti a darsi delle regole molto rigorose ed a pretenderne il massimo rispetto, pena il caos e il diffondersi di comportamenti maleducati e violenti.

Così, può capitare che la scuola da santuario della responsabilità e del rispetto si trasformi in una specie di "carcere" dove vige il massimo rigore da parte degli educatori e l'assoluto obbligo di obbedienza da parte degli allievi. In un luogo così poco accogliente, le occasioni per il manifestarsi di comportamenti aggressivi e violenti sono molte e dalle forme più diverse. Fenomeni di aggressione tra compagni si scuola, manifestazioni di ira da parte di alcuni insegnanti o di altri adulti che operano a contatto con gli studenti, climi di rancore e di competizione esasperata sollecitata, magari, da genitori invisibili o incapaci di educare i propri figli... sono solo alcune delle manifestazioni di questa violenza che talvolta si incontra nelle scuole.

Provate a riflettere su quali circostanze , nella vostra esperienza, hanno portato persone e istituzioni ad accanirsi gli uni contro gli altri, contravvenendo alle più elementari regole dell'educazione che sono la pazienza, la cura, l'ascolto, la comprensione, l'accoglienza.....

4. ESCUELA: TENTACIÓN DE RUTAS DE "VIOLENCIA"

Uno de los problemas más difíciles de resolver en el campo educativo es la medida correcta de la relación entre autoridad y libertad: esto es particularmente cierto en el caso de la educación escolar, porque la escuela es una organización muy compleja y sus miembros, son muy numerosos y están llamados a desempeñarse. diferentes roles, a menudo se ven obligados a darse reglas muy estrictas y exigir el máximo respeto, so pena del caos y la propagación de comportamientos groseros y violentos.

Por lo tanto, puede suceder que la escuela santuario de responsabilidad y respeto se convierta en una especie de "prisión" donde el máximo rigor de los educadores y la obligación absoluta de obediencia por parte de los estudiantes esté en vigor. En un lugar tan poco acogedor, hay muchas oportunidades para la aparición de comportamientos agresivos y violentos con muchas formas diferentes. Fenómenos agresivos entre compañeros de clase, manifestaciones de ira de algunos maestros u otros adultos que trabajan en contacto con estudiantes, climas rencorosos y competencia exasperada solicitada, tal vez, por padres invisibles o incapaces de educar a sus hijos ... Estas son solo algunas de las manifestaciones de esta violencia que a veces se encuentra en las escuelas.

Trate de reflexionar sobre qué circunstancias, en su experiencia, han llevado a las personas e instituciones a enfurecerse unas contra otras, contraviniendo las reglas más elementales de educación, que son paciencia, cuidado, comprensión, comprensión y aceptación.

4. SCHOOL: POGING (VERLEIDING?) TOT EEN TRAJECT VAM GEWELD

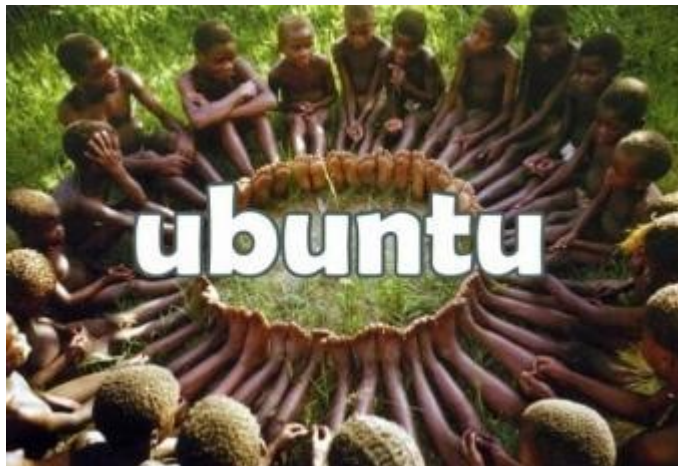
Een van de zwaardere problemen om op te lossen op opvoedkundig niveau, is de juiste verhouding tussen gezag en vrijheid: dit geldt vooral voor schoolse opvoeding omdat de school een heel complexe materie is door zijn participanten.

Deze leden zijn erg divers en zijn geroepen om een verschillende rol te spelen. Zij zien zich verplicht strengere regels op te leggen waarbij ze beweren dat ze het grootste respect hiervoor opbrengen, met als gevolg het in de hand werken van chaos, tegelijk met een verkeerd en agressief gedrag.

Op die wijze kan het gebeuren dat de school die gezien wordt als een oord van verantwoordelijkheid en respect, verandert in een soort 'gevangenis' waar een maximale gestrengheid heerst bij de opvoeders en een absolute vorm van gehoorzaamheid bij de leerlingen.

In dergelijke, minder onthaalvriendelijke atmosfeer zullen agressieve gedragingen meermaals voorkomen en dit in verschillende vormen: agressie tussen medeleerlingen in de klas, woede-uitbarstingen bij sommige leerkrachten of andere volwassenen die in contact staan met leerlingen, een klimaat van rancune en overdreven gewilde competitiedrang die men kan vinden bij jaloerse ouders die hun eigen kinderen niet kunnen opvoeden... Dit zijn slechts enkele uitdrukkingen van geweld dat men soms in klassen aantreft.

Tracht even na te denken over de omstandigheden die er, volgens uw ondervinding, hebben toe bijgedragen dat de ene tegen de andere wordt opgezet zonder dat de elementaire regels van een goede opvoeding, zoals o.m. geduld, zorg, luisterbereidheid, begrip, onthaalvriendelijkheid worden geschaad.



5. SCHOOL: GOOD PRACTICES

On the other hand, compared to the picture of a "bad school" that we have taken into consideration in the previous point, you will certainly have had the opportunity to live and observe school educational situations in which mutual respect between various partners of the educational relationship and the professional quality of the teachers and leaders have brought a decisive contribution to ensure that in your (or other) schools you know, positive educational processes have been put into practice, capable of arousing a sense of responsibility and self-control in the minds of the students.

Tell some of these experiences and especially consider the motivations that made those "good practices" that you have put in place (or seen by other colleagues) have turned into a treasure of personal and social growth for the young students of the school...

5* ECOLE: LES BONNES PRATIQUES

Par contre, en rapport avec le contexte d'une « mauvaise école » que nous avons prise en considération dans le point précédent, vous aurez certainement eu des occasions de vivre et d'observer des situations éducatives scolaires dans lesquelles le respect réciproque entre les différents composants qui interviennent dans le rapport éducatif et la qualité professionnelle des enseignants et de dirigeants ont offert une contribution décisive. Laquelle contribution a permis à votre école ou à d'autres que vous avez connues de voir se mettre en marche des parcours éducatifs positifs, capables de susciter dans la conscience des élèves le sens de responsabilité et d'autocontrôle.

Racontez certaines de ces expériences et considérez surtout les motivations qui ont fait que ces « bonnes pratiques » que vous avez mis sur pieds dans ce domaine (ou que vous avez vues être réalisées par vos collègues) se sont transformées en un trésor de croissance personnelle et sociale de jeunes élèves de l'école...

5. SCUOLA: LE BUONE PRATICHE

Per contro, rispetto al quadro di una "cattiva scuola" che abbiamo preso in considerazione al punto precedente, avrete certamente avuto modo di vivere ed osservare situazioni educative scolastiche nelle quali il rispetto reciproco tra le varie componenti del rapporto educativo e la qualità professionale dei docenti e dei dirigenti hanno dato un contributo decisivo a far sì che nella vostra (o in altre) scuole da voi conosciute si siano messe in pratica processi educativi positivi, capaci di suscitare nelle coscienze degli alunni senso di responsabilità ed autocontrollo.

Raccontate alcune di queste esperienze e considerate soprattutto le motivazioni che hanno fatto sì che quelle "buone pratiche" che voi avete messo in campo (o visto realizzare da altri vostri colleghi) si siano trasformate in un tesoro di crescita personale e sociale dei giovani alunni della scuola....

5. ESCUELA: BUENAS PRÁCTICAS

Por otro lado, en comparación con la imagen de una "mala escuela" que hemos tenido en cuenta en el punto anterior, seguramente habrá tenido la oportunidad de vivir y observar situaciones educativas escolares en las que el respeto mutuo entre los diversos componentes de la relación educativa y la calidad profesional de los docentes y los líderes han hecho una contribución decisiva para garantizar que en su (u otras) escuelas que conozca, se hayan puesto en práctica procesos educativos positivos, capaces de despertar un sentido de responsabilidad y autocontrol en las mentes de los estudiantes.

Cuente algunas de estas experiencias y considere especialmente las motivaciones que hicieron que esas "buenas prácticas" que ha puesto en práctica (o visto por otros colegas) se han convertido en un tesoro de crecimiento personal y social para los jóvenes estudiantes de escuela

5. GOEDE PRAKTIJEN OP SCHOOL

Ivm de context van een 'slechte school' die we in de vorige paragraaf hebben aangehaald, hebt u zeker al de kans gehad bepaalde schoolse situaties waar te nemen samen met schoolse opvoedkundige situaties van wederzijds respect tussen de verschillende componenten in een opvoedkundige situatie. Hierin hebben de professionele kwaliteiten van de leraars en verantwoordelijken een beslissende bijdrage geleverd.

Deze bijdrage heeft ervoor gezorgd dat uw of een andere school of anderen die u gekend hebt zich gaan inzetten en zich scharen achter een positief educatief parcours dat bij de leerlingen verantwoordelijkheidszin en zelfcontrole kan oproepen.

Vertel over enkele van uw ondervindingen terzake en bekijk vooral de motiveringen die ertoe hebben geleid dat deze 'positieve praktijken' die u gecreëerd hebt (of die u gezien hebt bij uw collega's) omgezet zijn in een schat aan persoonlijkheidsgroei en sociale groei bij de jonge leerlingen van de school....

6. KNOWLEDGE, FREEDOM 'AND VIOLENCE

The school carries out its task of integral formation of the person, as an individual and as a society, having at its disposal the most powerful means that people have generated for his full humanization, or culture. Through the transmission and re-elaboration of the knowledge produced by human research, the school forms consciences and creates the conditions for humanity to follow the path of respecting the rights of individuals, communities and the entire universe of which we are a part. It is the new humanism made of harmony and sharing among people and between them and their "mother earth" (Pope Francis in LAUDATO SII): the redemption of the last passes through the "book and the pencil" (MALALA YOUSAFZAI, Nobel Peace Prize 2014) and respect for the relationship between humans and nature: "Our biosphere is sacrificed to ensure that rich people in countries like mine can live in luxury. Many suffer to ensure that few live in luxury." (GRETA THUNBERG, Address to the United Nations, 2019). These two young women have directly lived the "experience of violence" (both physical and moral) and have come out of their nightmares by choosing the path of knowledge: one focusing all the sense of redemption on the school, the other calling for crowds of young people peers to protest outside schools (Friday for Future) ...

Well, what do you think about the forms of violence that lie behind knowledge and cultures: what are the causes, what are the remedies? Are the technologies *for* or *against* the person? How can we ensure that even culture does not become a bargaining chip and enrich those who are already rich and impoverish to the point of death those that are poor?

There are also aspects of inner violence (violence of consciences) in cultural education: in schools, prejudice, competition, hypocrisy, lies in the name of science or art are sometimes taught; the same religious faiths are sometimes used to create proselytism and blind faith in hierarchies and this happens in schools in many countries of the world; now there are also the new scenarios of violence that pass through the mass information of social and web communication networks...

How to deal with all these problems? Can school become a barrier to the spread of these new forms of loss of sense of human coexistence? How and with what tools?

6* CONNAISSANCE, LIBERTE' ET VIOLENCE

L'école réalise sa tâche de formation intégrale de la personne, comme individu et comme société, en ayant à sa disposition le moyen le plus puissant que l'homme a généré pour sa pleine humanisation, c'est-à-dire la culture. A travers la transmission et la réélaboration des connaissances produites par la recherche humaine, l'école forme les consciences et crée les conditions pour que l'humanité chemine sur la voie du respect de droits des individus, de communautés et de l'univers entier, duquel nous faisons partie. C'est le nouvel humanisme qui est fait d'harmonie et de partage entre les hommes et entre eux et leur « Mère la Terre » (Pape François dans Laudato si) : la rançon des derniers passe à travers le « livre et le crayon » (MALALA YOUSAFZAI, Prix Nobel pour la paix de 2014) et par le respect de rapport entre l'homme et la nature : « Notre biosphère est sacrifié pour faire en sorte que les personnes riches des pays comme le mien puissent vivre dans le luxe. Beaucoup souffrent pour garantir qu'une minorité puisse vivre dans le luxe. » (GRETA THUNBERG – Discours aux Nations Unies, 2019) Ces deux jeunes ont vécu directement « l'expérience de la violence » (soit physique que morale) et sont sorties de leurs cauchemars en choisissant la route de la connaissance : l'une en pointant sur le sens de la rançon sur l'école, l'autre en appelant les foules de jeunes de son âge à protester hors des écoles (Friday for Future)...

Et alors que pensez-vous des formes de violence qui se cachent derrière les connaissances et les cultures : Quelles en sont les causes ? Quels en sont les remèdes ? Les technologies sont pour l'homme ou contre l'homme ? Comment faire de sorte que même la culture ne devienne pas une marchandise d'échange, et qu'elle n'enrichisse pas seulement celui qui est déjà riche et appauvrisse jusqu'à la mort celui qui est déjà pauvre ?

Il y a même des aspects de violence intérieure (violence de consciences) dans la formation culturelle : dans les écoles, parfois, on enseigne le préjugé, la compétition, l'hypocrisie, le mensonge au nom de la science ou de l'art. Les mêmes croyances religieuses sont parfois employées pour créer le prosélytisme, confiance aveugle dans la hiérarchie et ce qui advient dans les écoles dans beaucoup de pays du monde. Maintenant il y a même de nouveaux scénarios de violence qui passent à travers l'information de masse de réseaux de communication sur les réseaux sociaux et sur Internet...

Comment affronter toutes ces problématiques ? Est-ce que l'école peut devenir ce terrain qui va permettre la diffusion de ces nouvelles formes de perte de sens de la cohabitation humaine ? De quelle façon et avec quels instruments ?

6. CONOSCENZA, LIBERTA' E VIOLENZA

La scuola svolge il suo compito di formazione integrale della persona, come individuo e come società, avendo a disposizione il mezzo più potente che l'uomo abbia generato per la sua piena umanizzazione, ovvero la cultura. Attraverso la trasmissione e rielaborazione delle conoscenze prodotte dalla ricerca umana la scuola forma le coscienze e crea le condizioni perché l'umanità cammini sulla strada del rispetto dei diritti dei singoli, delle comunità e dell'intero universo di cui siamo parte. È il nuovo umanesimo fatto di armonia e di condivisione tra gli uomini e tra di essi e la loro "madre terra" (Papa Francesco nella *LAUDATO SII*): il riscatto degli ultimi passa attraverso il "libro e la matita" (MALALA YOUSAFZAI, premio Nobel per la pace 2014) e dal rispetto del rapporto tra uomo e natura: "La nostra biosfera viene sacrificata per far sì che le persone ricche in Paesi come il mio possano vivere nel lusso. Molti soffrono per garantire a pochi di vivere nel lusso." (GRETA THUNBERG, Discorso alle Nazioni Unite, 2019). Queste due giovani hanno vissuto direttamente l'"esperienza della violenza" (sia fisica che morale) e sono uscite dai loro incubi scegliendo la strada della conoscenza: l'una puntando tutto il senso del riscatto sulla scuola, l'altra chiamando folle di giovani coetanei a protestare fuori dalle scuole (Friday for Future)...



Ebbene che ne pensate delle forme di violenza che si nascondono dietro le conoscenze e le culture: quali le cause?, quali i rimedi? Le tecnologie sono per l'uomo o contro l'uomo? Come fare a far sì che anche la cultura non diventi merce di scambio ed arricchisca chi già è ricco ed impoverisca fino alla morte che è povero?

Ci sono aspetti anche di violenza interiore (violenza delle coscienze) nella formazione culturale: nelle scuole a volte si insegna il pregiudizio, la competizione, l'ipocrisia, la menzogna in nome della scienza o dell'arte; le stesse fedi religiose sono talvolta usate per creare proselitismo e cieca fiducia nelle gerarchie e ciò avviene nelle scuole di molti paesi del mondo; ora ci sono anche i nuovi scenari di violenza che passano attraverso l'informazione di massa delle reti di comunicazione dei social e del web...

Come affrontare tutte queste problematiche? Può la scuola diventare un argine al diffondersi di queste nuove forme di perdita di senso della umana convivenza? In che modo e con quali strumenti?

6. CONOCIMIENTO, LIBERTAD Y VIOLENCIA

La escuela lleva a cabo su tarea de formación integral de la persona, como individuo y como sociedad, teniendo a su disposición los medios más poderosos que el hombre ha generado para su plena humanización o cultura. A través de la transmisión y reelaboración del conocimiento producido por la investigación humana, la escuela forma conciencias y crea las condiciones para que la humanidad camine en el camino del respeto de los derechos de los individuos, las comunidades y todo el universo del que formamos parte. Es el nuevo humanismo. hecho de armonía e intercambio entre hombres y entre ellos y su "madre tierra" (Papa Francisco en *LAUDATO SII*): la redención de los últimos países a través del "libro y el lápiz" (MALALA YOUSAFZAI, Premio Nobel de la Paz 2014) y respeto por la relación entre el hombre y la naturaleza: "Nuestra biosfera se sacrifica para garantizar que las personas ricas en países como el mío puedan vivir en el lujo. Muchos sufren para asegurarse de que pocos viven en el lujo ". (GRETA THUNBERG, Discurso ante las Naciones Unidas, 2019). Estas dos mujeres jóvenes han experimentado directamente la "experiencia de la violencia" (tanto física como moral) y han salido de sus pesadillas eligiendo el camino del conocimiento: una enfocando todo el sentido de redención en la escuela, la otra llamando a multitudes de jóvenes compañeros para protestar fuera de las escuelas (viernes para el futuro) ...

Bueno, ¿qué piensa sobre las formas de violencia que subyacen al conocimiento y las culturas: cuáles son las causas, cuáles son los remedios? ¿Son las tecnologías para el hombre o contra el hombre? ¿Cómo podemos asegurar que incluso la cultura no se convierta en una moneda de cambio y enriquezca a los que ya son ricos y empobrecidos hasta el punto de morir que son pobres?

También hay aspectos de la violencia interna (violencia de las conciencias) en la educación cultural: en las escuelas, a veces se enseñan prejuicios, competencia, hipocresía, mentiras en nombre de la ciencia o el arte; a veces se usan las mismas religiones para crear proselitismo y fe ciega en las jerarquías, y esto sucede en las escuelas de muchos países del mundo; ahora también están los nuevos escenarios de violencia que pasan por la información masiva de las redes sociales y de comunicación web ...

¿Cómo lidiar con todos estos problemas? ¿Puede la escuela convertirse en una barrera para la propagación de estas nuevas formas de pérdida del sentido de la convivencia humana? ¿Cómo y con qué herramientas?

6* KENNIS, VRJHEID EN GEWELD

De school tracht haar taak van integrale persoonlijkheidsvorming te realiseren, zowel voor het individu als de maatschappij. Zij heeft hiervoor het machtigste middel ter beschikking dat de mens voor een volledige humanisering heeft gegenereerd, namelijk de cultuur.

Dank zij het doorgeven en herwerken van kennis, verkregen door menselijk opzoekingswerk, vormt de school een geweten en creëert ze de voorwaarden om de mensheid in de richting te duwen van respect voor de rechten van individu's, gemeenschappen en het hele universum waarvan wij deel uitmaken.

Dit is het nieuwe humanisme dat bestaat uit harmonie en een verdeling tussen de mensen en hun "Moeder Aarde" (paus Franciscus in 'Laudato si') en gaat ook langs 'het boek en het potlood' (Malala Youafzal, Nobelprijs voor de Vrede – 2014) en het respect van de mens voor de natuur: "Onze biosfeer wordt opgeofferd om ervoor te zorgen dat rijken uit mijn land in luxe kunnen leven. Velen lijden om een minderheid in luxe te laten leven (Greta Thunberg – Toespraak in de VN, 2019).

Deze twee jongeren hebben rechtstreeks te maken gehad en ondervonden wat "geweld" (fysisch of moreel) is. Zij zijn uit hun nachtmerrie geraakt dank zij de weg naar kennis: de ene door de aandacht te vestigen op de schoolse mogelijkheden, de andere door beroep te doen op een massa van jongeren van haar leeftijd om te manifesteren buiten de scholen (Friday for Future) ...

Wat denkt u dus over de vormen van geweld die gepaard gaan met kennis en culturen: wat zijn de oorzaken ervan? Wat zijn de oplossingen? Zijn technologieën een zegen of een vloek voor de mens? Wat moet er gebeuren opdat de cultuur zelf geen handelswaar wordt en dat zij niet alleen degene die rijk is nog rijker maakt en de arme nog armer, zelfs tot de dood?

Er zijn aspecten van innerlijk geweld ('gewetensgeweld') bij culturele vorming: op school leert men soms vooroordelen, competitie, huichelarij, leugens aan in naam van de wetenschap of de kunst. Dezelfde godsdiensten worden soms gebruikt om proselitisme te creëren, een blind geloof in de hiërarchie, iets wat in vele landen in de wereld gebeurt.

Er zijn nu zelfs nieuwe scenario's van geweld die via netten van massa-informatie doorgegeven worden naar sociale netwerken en op Internet. Hoe kunnen we deze bestrijden? Kan de school hiervoor een forum zijn om deze nieuwe vormen van verlies van zin in de menselijke samenleving uit te dragen? Hoe zou dat kunnen gebeuren ?





Pope Francis ✓
@Pontifex



Following

Thank you to all teachers: educating is an important mission, which draws young people to what is good, beautiful and true.

↩ Reply ↻ Retweeted ★ Favorite ⋮ More



Per riprodurre questo dossier o parti di esso vi preghiamo di citare la fonte (UMEC-WUCT)

To reproduce this dossier or parts of it, please cite the source (UMEC-WUCT)

Pour reproduire tout ou partie de ce dossier, veuillez citer la source (UMEC-WUCT)

Para reproducir este dossier o partes del mismo, cite la fuente (UMEC-WUCT)

Vermeld de bron om dit dossier of delen ervan te reproduceren (UMEC-WUCT)

UMEC—WUCT— Clivo Monte del Gallo, 48—00165—Roma—Italia
<http://wuct-umec.blogspot.com> - umec.wuct@gmail.com - umec@org.va